

MAGYAR KURIR.

Indult Bétsből, Kedden, Július' 31-dikén, 1852.

B é t s.

Ő Ts. K. Felsőcsin szerentsésén visszaérkeztek utazásokból a' Schönbrunni nyári palotába Júl. 27-kén.

A' Horvát Országi Kir. Táblánál megüresült Táblabírói Hivatalra Tek. Spissich Gábor Úr Körös Vármegye első Vice Ispánya neveztetett ki.

N a g y B r i t a n n i a.

A' néhány napok óta Britanniában új erővel dühösködő Cholerát az Ujságok ismét nyelvekre vették. A' többek közt a' Courier a' következő jegyzést teszi felőle. Ez a' nyavalya most inkább a' főbb rangúak közt mutogatja magát, midőn ez előtt szinte csak a' nép alját pusztította. A' tudatlan kérkedők ellen (Charlatan), sok nagy talentumú és tudományú Orvosok állítják, hogy ők a' Cholerának igazi tulajdonságáról még semmi bizonyost nem tudhatnak, és csak óvó rendszabásokat ajánlanak, különösen azt, hogy magát kiki a' gyümölcst evéstől tartóztassa, melly, a' tapasztalás bizonyosága szerint, 50 személy közzül csak egynek nem árt. Egyéberánt ezen tikkely szerzője úgy vélekedik, hogy ez a' nyavalya is, nagyon hihetően, éppen úgy itthon fog lenni Európában, mint más ennek előtte esmeretlen nyavalyák let-

tek. — Yorkban a' Cholera ismétleni megjelenése fő okának, a' most gyakran változó időben való meghűlést, az evésben ivásban való mértékletlenséget, és a' szokott hasmenés orvoslása elmúlását tartják.

Szász-Weimári Ludovika Fő Hercegné Aszszony a' f. e. Júl. 11-kén halt meg, tsontjainak megpuhulása következtében vagy az úgy nevezett Angoly nyavalyában.

Az alsóház Júl. 15-ki Ülésében, Stanley Urnak, az Irlándiai tizedekről szóló javallatja felett volt szóvita. Peel Ur az azon javallatban foglalt rendszabások elfogadása mellett tartott beszédében azt mondá, hogy azok megkevesítik ugyan a' Protestáns Papság jövedelmét, de a' tartozás fizetését bizonyossá, 's a' Papokat az ő híveikkel jobb állásba teszik. — O'Connell ábrándozásnak nevezte az Ország-lőszék azon reménységét, mellyben ez, azoknak (rendszabások) a' nemzet ellenére való keresztül vihetése felől van. A' Papság, — mond O'Connell — eddig 9 millio font Sterlinget húzott, 's az előttünk lévő planum szerint ugyan ezt egy társaság fogná kapni, — e' még sokkal rosszabb volna, — mert egy egyes ember lehet emberséges, a' mi, régi tapasztalás szerint, egy társasági test, soha sem volt. Lord Rus-

sel így felelt: Midőn én a' feljebbi esztendőben a' Katholikusok Emancipációja mellett voksoltam, nem hittem, hogy azok a' nekik adott jussokat olly hirtelen ellenek fordítsák azoknak, kik az előtt Urak vóltak. Mert az ő tzéljok nem az, hogy törvényes úton törvényes segedelmet kérjenek, hanem hogy akaratjokra a' Kormányszéket erővel kényszerítsék. A' sokképpen megvitatott tárgy mindég ugyan azon pont körül forgott. Az ángoly tagok, nevezetesen a' kórmányszék, a' törvény szavaihoz tartotta magát; — az Irlandiaiak pedig azt felelték, hogy a' régi nyomás ellenzésének lelke felébredt, 's megpróbálja meddig mehetnek ezen rendszabásokkal.

Irlandiában a' nyughatatlanságok folyvást tartanak. A' Dublini Grófság különböző helyein néhány napok óta, több népes gyűlések tartódtak, mellyeknek tagjai azon tanátskoztak, hogy lehetne a' széna tsinálásban, azokat a' birtokosokat megakadályoztatni, kik tizedet még most is fizetnek. Illyen tzélból Rathcolenál legközelebb 2000 ember gyűlt össze, mellyen több előkelő emberek között, kik meg hívódtak, egyedül tsak Graydon Úr jelent meg. Úgy látszik, hogy a' nevezett Urnak, ezelőtt egy néhány nappal már tudtára adódott, hogy ha tizedet fizet, széna tsinálásra embert nem fog kapni. De ő ezzel nem gondolt, 's következése a' lett, hogy munkásai nem lévén, szénája ott maradt, 's mintegy 100 tehene koplalt, 's nem fejlődhetett. Midőn tehát Graydon Úr azon való sajnálkozását jelentené, hogy ő magát a' nép kívánságának ellene szegezte, egyszersmind megígérte, hogy ez után tizedet nem fog fizetni. Más nap 800 ember a' Lord Cloncurry jószága szomszédságában ismét össze gyűlt, 's

azokat, kik a' tegnapi hívásra meg nem jelentek, oda rendelte. Itt már Armstrong, Beed, Ebbs Urak is megjelentek, és minekutánna azon való fájdalmakat jelentették, hogy tizedet fizettek, egyszersmind ígéretet tettek a' felől, hogy ők, azon napi bért is megfizetik, mellyen embereik kimaradtak, a' gyűlés rendelést tett, hogy azok, (napszamosok) munkájukhoz fogjanak hozzá. — Midőn ez után Lord Cloncurry szállíttatnék, napszamosai állottak elő, számszerént mintegy 30-an, és jelentették, hogy ők azzal, ezen dologról már tegnap beszélgettek 's azt monda: hogy ő tizedet már több esztendő óta nem fizet. Langrish Pap, a' ki ő tőle árendában egy darab földet bír, tizedet soha sem kívánt, valamint árendát ő sem. A' gyűlés illyen kifogásokról tudni semmit sem akart, és midőn a' napszamosok azt kérdezték, hogy ki tartja őket 's familiájokat, ha jelen szolgálatjukból eltávoznak, a' beszélők közül egy felállott és azt mondta: hogy „Mi“. Mások pedig fenyegetöztek, hogy ha nem alkalmaztatják magokat, szomszédjaiktól tsak egy tál krumplit sem kapnak. Míg ezek így folynak, az alatt az Elöljárók, egy Osztály katonasággal megérkeztek, 's a' gyűlést szélyelverték, a' nagyobb szájuk között kettőt elfogtak, Dublinba vitték, 's törvény-szék elébe állították. Így lévén a' dolog Irlandiában, a' kórmányszék szükségesnek tartá az ott lévő seregek számát megszorítani, 's egynehány Regementeknek az Irlandiába való mentel felől parantsolatot adni.

Londonban Júl. 11-kén nagy vendégséget adott a' polgárság, a' Reformbill elfogadása öröme. Ugyan akkor adódott által Lord Greynek és Althorpnak a' Londoni polgári juss is. Ezen vendégségen a' Ministerek 's a'

Házak mind azon tagjai jelen voltak, kik a' bill mellett voksoltak. Az ételek gazdagságára és bőségére nézve mind azon vendégségeket felyül múlták, melyek Londonban az újabb időkben adatnak. A' vendégek száma 800-ra ment. Az a' nyilatkoztatás, mellyet ez alkalommal Lord Grey a' külső dolgok öszve szőtt font állapotjáról tett, a' Bőrsében nem megvetendő benyomást csinált.

Egy időtől fogva az Alsóházban a' szóhartzoknak gyakori tárgya az Orosz hollandiai Adósság. Hogy ez mennyiben tartozik Angoly Országra, azt Lord Palmerstonnak, némelly Tagok előtt a' következő módon tett nyilatkoztatásából fogjuk megérteni. — 1815-ben az Európai Kormányzások között, leginkább a' nagy Britanniai kívánta Belga Országot Hollandiával egy Fejedelem alatt egyesülve szemlélni, hogy pedig ezen Egyesítést annál bizonyosabb alapra építtse, úgy vélekedett, hogy annak fentartásában Orosz Országának kellene valami egyenes interessét adni. Illyen tzelből Angoly Ország magára vállalta, hogy ő, azon adósságnak, mellyel az Orosz Kormányzók Hollandiának már rég ólta tartozik — egy részét mind addig fizeti, míg a' két Országok, nevezetesen, Hollandia és Belga Ország együtt maradnak. Az Orosz Országgal kötött ezen egyesség lelke tehát csak a' volt, hogy Angoly Ország magát, az említett két Országok megeshető elválása ellen helyheztené bátorságba. Minthogy azonban a' két Ország elvált, még pedig úgy, hogy ismelleni öszvekeléséhez többé semmi reménység sints: az Európa békességéért szükségesnek tartódott, az elválás feltételeit a' legillendőbb módon erősíteni meg. A' britanniai kormányzók, az ezen tárgy felett tartott alkudozásokban nagy részt vett, 's az ő munkája

volt az, hogy Belga Orzágnak, egy új Fejedelem alatt való függetlenségét, nagy nehezen Orosz Ország is megesherte. — Ez után kérdésbe jött, havalyon Orosz Ország, azért, mivel az Nagybritannia kívánságának engedett, 's Belga Orzágnak Hollandiától való elválásában — a' mit ő örömet szerett volna kikerülni — megegyezett, elveszítse e' azt a' summát, mellyért ő helyette 1815-ben kezesség vállaltatott. A' millyen természetes dolog, hogy az Orosz Tsászár, az Orániai Hertzeggel való atyafiségért, annak birtokát épségben tartsa; éppen olyan volt az is, hogy kívánjon megmaradni azon állapotban, mellyben a' Kormányzók egy nagy summáért való garantiával bírt: és ezért volt nehéz rávenni Orosz Országot, hogy az, az elválás tractatusában megegyezzen. Minekutánna tsak ugyan megegyezett, lehet e' az Orosz Tsászártól olyan nagy áldozatot kívánni azért, hogy ő az Angoly Ország kívánságát teljesítette? — De semmit sem tekintvén, úgymond Palmerston — a' kérdésben lévő dolog tsupa törvényességére — azt kell állítanunk, hogy Angliának, az Orosz Udvarral barátságban maradni felette szükséges. Nem tsak a' Lengyel Ország sorsára, hanem egyszersmind az egész Európa Interesséjére kívánatos volna, hogy a' Lord Durham küldetése, előre tartóztatná fel az Orosz Tsászárt attól, a' mi ő hozzá a' szoros igazság szerént illendő.

Az alsó Házban Jul. 16-ik Lord Althorp javaslá, hogy az Orosz hollandiai adósság dolga megvizsgálására Választottság neveződnek ki. Baring azt kívánta: hogy Ő Felségét Felírás által meg kell kérni, azon egyezésnek a' Ház elébe való terjesztésére, mellyet Máj. 19-kén 1815-ben, az említett dolog eránt Nagy Britannia, Orosz Or-

szág és Hollandia egymás között tettek. A' Ház, úgymond Baring — már ezen dologban kétszer voksolt, még pedig mindég úgy, hogy a' Ministerek győztek. Azok (Ministerek) különösen a' második esetben azzal nyerték voksok többségét, hogy hivatalok letevésével fenyegetöztek. Mellyre nézve én, a' nemes Lordnak (Althorpnak) alkalmatosságot szolgáltatok, az ezen voksok többsége 's tulajdon személye mentésére, mert az Orosz Ország helyett való fizetést utóljára ő vitte véghez. A' Tagok, az ő megbízottjaik eránt tartozott kötelességeket mulatnák el, ha minden meggondolás nélkül egyeznének meg 5 1/2 millio font sterling fizetésében, mellyel Angoly Ország többé nem tartozik. Az Ország Főügyvédje ugyan, azt ítéli, hogy annak (Országának) ez még most is kötelessége: de mivel Hollandia, melly az ő finántziai dolgainak teljesítésében mindenkor igen pontos volt, ellenkezöképpen gondolkozik, tehát, míg ezen gondolkozásnak helytelen volta meg nem mutattatik, addig nekem is Hollandiával kell egy értelemben lennem. A' mit mondanak, hogy az Orosz Orzággal kötött egyezésnek egyéb tzelja nem volt, tsak az, hogy Hollandiának Frantzia Orzágtól való megtámadtatása, és ez által az öszvekött két Ország külön válhatása akadályoztatnék meg; én ezen dolgok felől is kívánok meggyőzettetni, úgymint a' mellyek a' Tractatus szavaiból éppen nem jönnek ki. Ha Angoly Ország az utolsó egyezéskor ezt mondta volna Orosz Orzágnak: „Ha te a' két Országoknak egymástól való elválásában meg egyezel, abban az esetben, én, a' helyetted való fizetésre ezentúl is kötelessnek fogom magamat tartani“ úgy a' Ház elébe terjlesztett jelen kérdésre nézve tsak arról kellene ítéletet hoznunk, men-

nyiben voltak ennek előtte a' Ministerek fizetni kötelesek. Hume, a' Baring javallatját a' következő okokból ellenzette: Ha — mond Hume, a' Baring javallatja, keresztül menetelével a' Ministereknek hivataljokból való eltávozását vonná maga után, azon kívül hogy annak (a' Baring javallatjának) óltalmazói, soha sem mutathatnák meg azt, hogy ők az Orosz Ország helyett való fizetést ellenzették, még a' sem volna bizonyos, ha valyon, szinte úgy nem fizetnének e' a' Ministeriumba leendő lépésekkor, a' Thoriek is (így neveztetik az a' Fél, melly a' fen^o álló Ministeriummal Oppositióban van). Az Oppositiónak ezen javallat tételben más tzelja nem volt, hanem tsak az, hogy a' Whigseket (ez a' neve a' jelen Ministeriumnak és követőinek) hivataljokból kitúrja, 's helyekben Thoriekat tegyen. Nekem eleinte a' volt tzelom, hogy a' Ministerium ellen voksolok, — de tsak hamar által látám a' Thoriek ravasságát, és minthogy az ő győzedelmek eszköze lenni nem akartam, úgy mentem a' másik oldalra. — 'S ímé a' Whigseket óltalmazom, pedig jól tudom, hogy azoknak ez úttal egy tsepp igazságok sints. (tetszés és nevetés). Azt én éppen nem akarom, hogy az Ország, azoknak (Whigsnek) a' Reformbill eránt való nagy érdemeket olyan hamar elveszittse. Itt nem annyira az Orosz-hollandiai adósságról van a' kérdés mint a' Whigsnek és Thoriek nagyobb érdemeiről. Ha a' ministeriumra ismét Thoriek hágnának, találnának azok eszközöket a' Reform megsemmisítésére, ámbár az már keresztül ment, és ennél fogva nekem van igazságom, ha szinte meggyőződéseim ellen voksolok is, (tetszés). Ugyan kérem az érdemes Tagot, (Baringot) vallja meg betsületére,

hogy ő, ha javallatja keresztül megy, magát az Orosz Országért való fizetésnek átaljában örökre ellene fogja e' szegezni? Én, a' mint már megmondám — a' Ministereket, ezen dologbanakár van igazságok akár nints óltalmazom, mert azt hiszem, hogy tsak úgy mozdítom elő az Ország köz Interestéjét legjobban, ha a' Ministerek megmaradásán, és azon munkálkodom, hogy valami változás veszedelmének az Ország ki ne tétessék. — Shiel Ur, azt állítá, hogy a' 1813-ki Tractatus, az 1814-kén épül. Anglia kötelezve magát, hogy Orosz Országának mind addig fizet, míg Belga Ország és Hollandia együtt lesznek, — azomban a' két Ország elvált. Hát nem szabad e' Háznak ezen elválás okaiba avatkozni? Brüsselnak a' Páris példája követése, az elválást vontá maga után, Frantzia Ország pedig ennek meggátolása végett Frantzia Országba. Ennek közönséges háború lett volna következése. Anglia magát közbe veté, — a' háború elhárított, — Belgiumból olyan független ország leve, melly Frantzia Ország ellen védfal gyanánt szolgál, 's Thronusába olyan Fejedelem ültetett, ki az Angoly királyi házzal atyafi, 's fogadott angoly. Ugyan ilyen környűllások között, öszve férne e' az Ország betsületevel 's egyenességével az, hogy Orosz Országtól az eddig fizetett summát megtagadja? Ámbár Orosz Országának jelen politikája ellen méltó szavunk van, de azért ez nem ok arra, hogy eránta való kötelességünket megtagadjuk. Szép summa ugyan a' mit ki kell hajtánunk, de az Anglia betsülete sokkal szebb, megbetsülhetetlen, — és jobb, betsülettel mindent elveszteni, mint a' nélkül akármelley nyereséget tenni. — Egyszóval a' dolog vokstra menvén, 155 voksal a' Ministerium győzött,

és Anglia az Orosz adósságnak egy részét, azért hogy Belgium Hollandiától elvált, ennekutánna is fogja fizetni.

P o r t u g a l l i a.

A' közelebb megjelent Magyar Kurír Dom Pedrónak, Oportóba való bemenetelét rövideden érdeklette. Ugyan ennek bővebb leírását lássuk: A' Dom Pedró hajói Júl. 8-kán estve Oportó elébe érkezhén, vasmatskákön megállának, 's midön Dom Pedró látná, hogy kiszállását senki sem készül akadályoztatni, azonnal rendelést tesz, hogy hadi népei következő napon a' szárazra szálljanak, — a' mi Julius 9-kén egy Matozinhos nevű falunál, melly a' Dueró vizéhez éjszakra nem meszsze esik, valósággal meg is történt. A' sereg, melly 7500 emberből állott, (kik közt 1000 Angoly és Frantzia vólt) nagy elevenséget, bátorságot és buzgóságot mutatván, sok Éljen! Éljen! kiáltások között készült Oportó felé teendő útjához. Dom Pedró még ekkor sem vévén észre semmi ellent állani akaró erőt, egy kis lovas osztályon kívül, melly azon módon visszafordult, parantsolja, hogy induljanak. Midön Dom Miguelnek, Oportóban lévő Tisztviselői látnák, hogy az ellenség már a' szárazon van, a' nélkül, hogy valaki tsak egyet is lött volna reá, magát tüstént elhatározta, hogy az Ország második Fővárosát oda hagyja. Úgy is lett; Mert az a' Dom Miguel seregével 's követőivel a' Dueró vizén keresztül szaladt, — a' hídat maga után felszedte, 's Oportót Dom Pedrónak által engedé, — a' ki abba (Oportóba) Júl. 9 kén estve, a' lakosoknak külfömbféle öröm jelei, 's köszöntései között tartá pompás bemenetelét. Mint-hogy a' Dom Miguel katonái, Oportó-

tóval által ellenben Villa-nóvába vették magokat, Dom Pedró elvégezte, hogy azokat onnan elhajtsa. Illytől a' hadi-gőzhajó Artilleriája védelme alatt mint egy 3000 ember tsónakokra ül, 's kevés ellentállás után, mellyet a' Dom Miguelisták próbáltak, a' víz túlsó partjára kiszáll, az ellenséget vitézül elkergeti, 's Villa-novát elfoglalja. — A' Dom Pedró serege már Jul. 11-kén a' Duerónak mind a' két partját elfoglalta, 's lehet gondolni, hogy a' Tsászár, a' Fő város felé való utazással nem fog sok ideig késedelmezni.

A' Stag nevű Angoly Fregatta, Dom Pedrót kiszállásakor, ágyúlövésekkel köszöntötte. — Dom Pedrónak baráti nagyon tsudálkoznak rajta, hogy ez, (Dom Pedró) a' Fővárostól olly távol szállott ki hajóiból, holott azt tette fel magában, hogy ha a' Dom Miguel seregeinek, eránta (Dom Pedró eránt) való hajlandóságáról kedvező híreket hall, Penichénél, az az Liszbónától mintegy háromszorta kevesebb távolyságra fog seregével a' szárazra menni.

A' Falmouthi Ujság, hiteles kút-főből Jul. 14 kén azt állítja: hogy a' Dom Miguel seregei, Liszbónában, — arra az esetre, ha Dom Pedró ezeken a' pontokon találna kiszállani, — adott parantsolatok szerént, magokat vissza vonják.

A' Liszbónai Udvari Ujság Jul. 6-án írja. A' külső Minister az idegen Udvaroknak Liszbónában lévő követjeihez, kerülő írást bocsátott, mellyben azokat tudósítja, hogy a' Várost rövid időn ellenség fogja megtámadni, azt tehát hadi állapotban kell helyheztetni. — E'hez képest minden Neutrálisok ollyan rendeléseket tegyenek, mellyeknél fogva a' békesség idején gyakorol-

ni szokott járás keléssel hagyjanak fel, mert ha kárt vallanak, róla az Igazgatószék nem felelhet. Külömben a' Minister a' Kormányzók általma felől, minden ollyan Követeket és idegen nemzetbeli idegeneket megbízta, kik a' városban maradván, magokat a' környülállásokhoz alkalmaztatott törvényekhez szabják, és azokat legkissebb részben is által nem hágnak.

Portugalliából a' Pantaloon nevű hajó hozott útoljára hírt, melly Oportótól Jul. 12-kén indult el. A' mint a' Glóbe mondja, Dom Pedró katonáival még ekkor tovább nem ment, sem serege nem szaporodott, azzal, hogy az ellenkező részről valaki állott volna hozzá, — a' honnan Londonban a' Dom Pedró dolgáról jót senki sem jövendől.

A' Times írja: hogy a' Dom Pedró Expeditiójának egy könnyű gyalog osztálya, Jul. 11-kén Grijót (Oportótól délfelé két mértföldnyire) elfoglalta 's elő seregei egész Vongáig haladtak. A' Dom Miguel seregei pedig Aveiro felé vonták magokat. — Külömben a' Londoni Ujságok szerént, a' Dom Pedró Expeditiójának egy második Osztálya, melly 3000 főből áll, arra van rendelve, hogy Figueránál (a' Mondego folyó torkánál) szálljon ki, onnan Coimbra felé tartson, 's a' mint lehet, Dom Pedrónak Oportóból való lejövetelét könnyítse. — Liszbónában Jul. 12-kén tökéletes tsendesség volt.

A' legújabb Párisi Ujságok azt beszélik: hogy az Entre Minho e Duroi Commandans, a' Tras os Montesi és Beirai Tartományok Commandánsához rendelést küldött, hogy az, az ellenséget vele egy időben támadja meg. E' szerént a' Tras os Montesi seregek, Lamego, a' Beiraiak

pedig Coimbra ellen indultak. — A' fen említett tudósítások után közöljük azt is, hogy azon tartomány lakosi, a' hol Dom Pedro kiszállott, ezen hozzájok küldött parantsolatot, hogy a' Megye közepébe húzódjanak, 's minden eleséget magokkal vigyenek, tökéletesen végre hajtották.

N é m e t O r s z á g.

A' Német szövetség gyűlése a' f. e. Jun. 28-kán, Luxemburgban hajdani Ügyvéd Thorn Urnak befogattatására nézve ezt a' rendelést tette: hogy Thorn Urat, a' Nagy Hertzegségi törvényszékeknek a' belga Tisztviselőkkel való közvetlen öszvejövetel eltávoztatása végett, a' Szövetségvára kormányosa vegye által a' Luxemburgi polgári tisztviselőktől, 's annak (Thornnak) szabadon botsátásával együtt eszközölje ki, hogy azon foglyoknak is adassék vissza szabadságok, kik a' Belga ítélszékek tömlötzeiben tartatnak.

F r a n t z i a O r s z á g.

A' belső Minister, a' Praefectusokhoz botsátott kerülő levelében azokat a' mozgó Nemzetigarda Organisálása felől tudósítja. „Midön“, így szól a' többek közt a' Minister — „Európában a' békesség naponként nevedik, 's annak, a' Hatalmasságokkal való öszveköttetésünk állapotja tartósságot ígér: éppen semmi szükségünk sints arra, hogy valamely külső ellenséggel való háborúról gondolkozzunk. De bár melly nagy legyen is az Ország bátorsága, és bár melly meszsze legyen is tőlünk a' háború, a' Kormányzéseknek, a' nélkül hogy érette felelésre ne vonassék, nem lehet végre nem hajtani, azon előrenéző rendszabásokat, mellyeket a' Kama-

ra hasznosoknak ítelt. Midön tehát a' múlt esztendő Apr. 19-kén hozott törvénynek eleget teszünk, vigyázzon minden, hogy azt, balúl ne magyarázza. A' gonosz indulatú emberek, kik minden legkissebb alkalmat is tzeljokra használnak, a' tsupa előrenézésből tett rendeléseket könnyen félelem és aggodalom tárgyává tehetik, 's a' listák elrendelését hamar magyarázhatják arra, hogy az jel, valamely közelgető háborúra. Ne mulaszták hát el az Alpraefectusok és Mairek, Megyéiket 's Városaikat meggyőzni arról, hogy a' Listák elintézése tsak előre vigyázásból tett rendelés és éppen nem olyan jó, melly által a' Nemzetigarda hazafiúi szeretete, valami közelgető felkelésre szállittatnék.

Gróf de Lanorde Sándor, a' Dom Pedro Expeditiójától indittatván egy könyvetskét ada ki a' Constitutióról. Ezen könyvnek némelley állításait Gróf Sandalha egy levelében megtzáfolta 's azt kiadta. Almeida Ur, Dona Máriának Párisban lévő követje a' Gróf Saldanha írásai közzül sok pontokat önnsemélye sértésére magyarázott. Ebből Jul. 17-kén a' két Ur közt kettős hartz támadt. De az első lövés után a' tanúk magokat közbe vetvén, meghatározatott, hogy a' viadalnak vége van.

A' Courrier Français General Ostrowskinnek, General Lafayettéhez egy levelet, 's annak erre való feleletje közli, mellyekből kijön, hogy mintegy 400 kivándorlottak, kik nagyobb részént Danzigból jöttek, akaratjuk ellen küldöttek Algierba.

Hogy a' mint némelley Újságok elhírlelték, a' Párisban tartózkodó Ausztriai Követ Gróf Apponyi terhes betegségben feküdnék, a' Messenger des Chambres állítása szerint — merő azon hazugság. Vólt ugyan Jul. 20-

kán a' Grófnak valami baja, de az olly tsekély volt, hogy benne feküdni éppen nem volt szükség.

M a g y a r O r s z á g.

Ns N o g r á d V á r m e g y e Jul. 18-án tartotta Tisztújító Székét Nagy Mélt. Buzini Gróf Keglevich Gábor Úr Ö Excja előlülése alatt. Ezen gyűlésnek választása szerént a' Megye Tisztviselői itt következnek:

Első Al-Ispány Ebeczki Tihanyi Ferentz Úr, eddig 2-dik Al-Ispány. Második Al-Ispány Jeszeniczei Jankovich Antal Úr, Tábla Bíró.

Fő Jegyzők: Balás István; Huszár Jó'sef, Al-Jegyzők, Sréter János, Szontagh Sámuel. Főadószedők: Szerémy Antal, Básty Dániel. Fő Fiscus: Luchkovits Gábor. Alfiscus: Rutkay Lajos. Fő Sz. Birák: Traitler István, Kubinyi Ferentz, Pongrátz Antal, Horváth Antal. Al Sz. Birák: Széchenyi Miklós, Szily István, Vattay László, Fráter Pál, Prónay Antal, Bory László, Baros Max. Repeczky Ferentz. Fő útiigazgató: Beniczky Lajos. Számvevő: Somosköy István. Fő Biztos: Kubinyi Ágoston. Biztosok: Ambrózy Gábor, Plachy Jó'sef, Szabó Lajos, Okolitsányi István. Esküdtek: Horváth Elek, Jezerniczky Mihály, Dubraviczky 'Sigmund, Jankovich László, Gellény Jó'sef, Okolicsányi Max. Horváth István, Láczaý Rároly. A' megye Főorvosai, Seborvosai Földmérője 'sa't. hivataljaikban megerősítettek.

Debr eczenből írják Jul. 17-én, hogy ott Jul. 15-kén estve, 5 napi hév napok után zürzavaros eső esett kevés jéggel, 7 óra után pedig 10 minutummal földindulás tapasztaltatott, mellynek ingása olyan erányzású volt mint az 1829-ben Jul. 1-ső napján itten volt földindulásáé, tsak hogy ez nem volt olly nagy mértékben.

H í r a d á s.

a' magyar tudós társaság nagy gyűlése tartásáról.

Ö Ts. Kir. Fő Hertzegsége a' Nádor mint Pártfogó helybenhagyásával, az említett társaság tiszteletbeli rendes és levelező tagjainak 1832-re szólló nagy gyűlése következő Augustus 28 dikán Igazgató tanátsáé pedig September 2-dikán kezdődik. Elindult már ez előlülői meghívás mindenüvé, de ha valamelly eset akadályoztatná kézhez jutását, minden karbeli tagot, ezen hivatalos híradás emlékeztet hazafiúi tisztére. Pesten, Julius 25-dikén 1832.

Döbrentei Gábor m. k.
Titoknok.

A' Pénz folyamát Július' 30-dikán, közép árr:

A' Státus' 5p. Centes Obligátzióji	87 1/8
Az 1820-béli sorsosok:	179 1/2
Az 1821-béli hasonlók:	123

Bétsvárosa 2 1/2p. Centes Bankó Obligátzióji: 47 1/2 for. keltek, mind Conv.

A' Bank-Aktziák keltek 1132 1/6 for. ton Conv. Pénzben.

(Félárkus „**SOKFÉLE**“ Toldalékkal.)

Szerkesztető és Kiadó Márton Jó'sef, Professor. (Landstrasse Nro 315.)

Nyomtató: Nemes Haykul Antal. (Obere Bäcker-Strasse Nro 755.)